

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sutkinji toga suda Ines Gutzmirtl Špehar kao sucu pojedincu, a temeljem prijedloga više sudske savjetnice – specijalista Dubravke Romac, u pravnoj stvari tužitelja HEP-TOPLINARSTVO d.o.o., Zagreb, Miševečka 15A, OIB: 15907062900, kojeg zastupa punomoćnica Jadranka Kustura, odvjetnica iz Zagreba, protiv tužene Kornelije Rolak Vladika iz Velike Gorice, Dr. Jurja Dobrile 28, OIB: OIB: 47904639754, radi plateža, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 03. ožujka 2025. godine, u prisutnosti punomoćnice tužitelja Jadranke Kustura, a u odsutnosti uredno pozvane tužene, dana 17. ožujka 2025. godine,

p r e s u d i o j e

I Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Marka Jurline iz Velike Gorice, Ulica kralja Dmitra Zvonimira 10, poslovni broj: Ovr-2950/2021 od dana 02. kolovoza 2021. godine pod točkom I u dijelu u kojem je naloženo tuženoj isplatiti tužitelju iznos od 195,66 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na slijedeće iznose kako slijedi:

- na iznos od 10,05 EUR tekućom od 23.07.2020.g. do isplate,
- na iznos od 10,05 EUR tekućom od 22.08.2020.g. do isplate,
- na iznos od 10,05 EUR tekućom od 23.09.2020.g. do isplate,
- na iznos od 10,05 EUR tekućom od 23.10.2020.g. do isplate,
- na iznos od 36,32 EUR tekućom od 25.11.2020.g. do isplate,
- na iznos od 54,84 EUR tekućom od 22.12.2020.g. do isplate,
- na iznos od 64,30 EUR tekućom od 27.01.2021.g. do isplate

i to do 31. prosinca 2022. godine po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato je za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 3 postotnih poena, a od 01. siječnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. godine, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 8 dana.

II Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Marka Jurline iz Velike Gorice, Ulica kralja Dmitra Zvonimira 10, poslovni broj: Ovr-2950/2021 od dana 02. kolovoza 2021. godine pod točkom I u dijelu u kojem je

naloženo tuženoj naknaditi tužitelju nastali trošak ovršnog postupka u iznosu od 53,09 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 02. kolovoza 2021. godine do isplate.

III Nalaže se tuženoj naknaditi tužitelju trošak postupka u iznosu od 307,14 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 17. ožujka 2025. godine do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 8 dana.

IV Odbija se kao neosnovan tužitelja za platež zatezne kamate tekuće na trošak ovršnog postupka u iznosu od 53,09 EUR za period od 02.08.2021.g. do 17.03.2025.g.

Obrazloženje

1. Tužitelj, ranije ovrhovoditelj, podnio je kod javnog bilježnika dana 11. lipnja 2021. godine ovršni prijedlog kojim traži donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojim traži od tužene, ranije ovršenice, isplatu iznosa od 195,66 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od slijedećeg dana iza dana dospijeca svakog pojedinog računa kako to proizlazi iz ovršnog prijedloga do isplate, kao i troškove ovršnog postupka, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate, slijedom čega je javni bilježnik Marko Jurlina donio rješenje o ovrsi poslovni broj: Ovr-2950/2021 dana 02. kolovoza 2021.g.

2. Protiv gore navedenog rješenja o ovrsi, tužena je pravodobno podnijela prigovor u kojem u bitnome osporava punomoć za zastupanje opunomoćeniku tužitelja, osporava pasivnu legitimaciju, osnovu i visinu tužbenog zahtjeva te ističe prigovor zastare potraživanja. Tužena i u daljnjem tijeku postupka upire na činjenicu da nije sklopila ugovor sa tužiteljem.

3. Obzirom na pravodobno podnijeti prigovor, predmet je ustupljen Općinskom sudu u Velikoj Gorici na daljnje postupanje sukladno čl. 252 e Ovršnog zakona, slijedom čega je sud temeljem odredbe čl. 54 Ovršnog zakona, svojim rješenjem, posl.br.: Povrv-11/2022 od 12.01.2022.g. stavio izvan snage javnobilježničko rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-2950/2021 od 02.08.2021.g. u dijelu kojim je određena ovrha i ukinuo provedene radnje te je odlučeno da će se postupak provesti po pravilima parničnog postupka kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. Kako je Vrhovni sud Republike Hrvatske riješio da je ovaj sud nadležan za daljnje postupanje, predmet je ustupljen ovom sudu te je postupak nastavljen pred ovim sudom pod brojem Povrv-555/2023.

5. Iako uredno pozvana putem e-oglasne ploče suda u smislu odredbe čl. 145 st. 1 Zakona o parničnom postupku (NN broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 70/19 i 80/22; dalje u tekstu: ZPP), tužena nije pristupila na pripremno ročište održano dana 03. ožujka 2025.g., niti je ispričala svoj nedolazak, slijedom čega je sud temeljem odredbe čl. 295 ZPP-a na prijedlog punomoćnika tužitelja održao pripremno ročište u odsutnosti

uredno pozvane tužene. Imajući u vidu da je sud nedvojbeno našao da je činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno za donošenje zakonite i pravilne odluke, sud je na istom ročištu zaključio prethodni postupak i proveo glavnu raspravu, te istu zaključio, okončavši postupak u ovoj pravnoj stvari, smatrajući da bi daljnje provođenje postupka stvorilo bespotreban trošak za stranke i dovelo do odugovlačenja postupka.

6. Tijekom postupka izvođenja dokaza sud je izvršio uvid u izvadak iz ovjerovljenih poslovnih knjiga (list 3 spisa), zemljišnoknjižni izvadak i uvjerenje o prebivalištu za tuženu (list 35-36 spisa), izvadak iz knjigovodstvene kartice (list 47-48), prijepise utuženih računa (list 37-43 spisa), podneske stranaka, kao i ostalu priležuću dokumentaciju. Ostale dokaze sud nije provodio jer se provođenje drugih dokaza nije ukazalo potrebitim za donošenje odluke u smislu odredbe čl. 8. ZPP-a. Na temelju ovako provedenog dokaznog postupka sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

7. Predmet ovog spora je potraživanje tužitelja prema tuženiku koje se odnosi na neplaćene troškove toplinske energije za obračunsko mjerno mjesto u Velikoj Gorici, ulica dr. Juraja Dobrile 26 za prostor u vlasništvu tužene pod šifrom krajnjeg kupca broj 33670651211, za razdoblje od lipnja 2020.g. do prosinca 2020.g. u mjesečnim iznosima kako to proizlazi iz izvotka iz poslovnih knjiga i prijepisa utuženih računa, i koji su računi dospijevali određenog dana u mjesecu za prethodni mjesec. Sukladno odredbi čl. 31.st. 1. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, u daljnjem tekstu: OZ) propisano je da je izvadak iz poslovnih knjiga vjerodostojna isprava. St. 2. istog članka određeno je da je vjerodostojna isprava podobna za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik i dužnik te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja novčane obveze, sud nedvojbeno nalazi da izvadak iz poslovnih knjiga predstavlja podobnu vjerodostojnu ispravu.

8. Tužitelj tijekom postupka, u bitnome navodi da se predmetna novčana tražbina tužitelja odnosi se na dospjelu, a neplaćenu tražbinu s osnova dospjelih računa za isporučenu toplinsku energiju s pripadajućom zateznom kamatom od dana dospijeca svakog pojedinog računa pa do isplate. Nadalje ističe kako spisu prileži punomoć za zastupanje tužitelja te da nije sporno da je tužena vlasnica predmetne nekretnine, a da iz vlasništva predmetnog prostora proizlazi obveza podmirivanja svih obveza i tereta. Ističe da je tužitelj 16. studenog 1994. sa Kućnim savjetom stambene zgrade Juraja Dobrile 28 iz Velike Gorice sklopio Ugovor o isporuci toplinske energije broj 5773 a da je iz utuženih računa za razdoblje 06/2020-12/2020 vidljivo da je ih je tužitelj ispostavio tuženiku označenom šifrom krajnjeg kupca:33670650524, za obračunsko mjesto, Dr. Jurja Dobrile 26-32, Velika Gorica, kategorija potrošnje kućanstvo,odnosno tarifna grupa (Tg1) i tarifni model (TM4), koji su utvrđeni Metodologijama (NN 56/14), te podaci o modelu raspodjele po kojem se vrši raspodjela i obračun isporučene toplinske energije na zajedničkom mjerilu određen u skladu s Pravilnikom, kao i obračun utroška za toplinsku energiju i naknade.

9. Nesporno je iz stanja spisa da je tužena vlasnica predmetnog prostora za koji je tužitelj tereti za plaćanje ove usluge, a koja je činjenica ujedno razvidna iz izvotka iz zemljišne knjige Općinskog suda u Velikoj Gorici, zk.ul.br. 5885, E-63, k.o. Velika Gorica u kojem je tužena upisana kao vlasnica garsonijere beoj 52, tip 52-E, na IV katu, površine 27,86 m², u koju površinu i razmjer je uključeno i pripadajuće spremište SS52, površine 2,48 m² u zgradi Jurja Dobrile 28.

10. Nadalje, sud je uvidom u Potvrdu o izvršenom uvidu u podatke MUP-a o adresi prebivališta, boravišta ili drugom prijavljenom mjestu od 24. studenog 2019. (list 4 spisa), sud je utvrdio da tužena ima upisano prebivalište na predmetnoj nekretnini od 09. kolovoza 1996.g.

11. Sporna je pasivna legitimacija, osnova i visina te zastara potraživanja.

12. Uvidom u utužene račune sud je utvrdio da tužitelj potražuje od tužene u ovom postupku plaćanje naknade za toplinsku energiju za razdoblje od mjeseca lipnja do prosinca 2020.g., a koja se sastoji od varijabilnog i fiksnog dijela cijene te pripadajućih naknada i to naknade za djelatnost opskrbe toplinskom energijom i naknade za djelatnost kupca toplinske energije, sa pripadajućim porezom na dodanu vrijednost.

13. Stoga, sud utvrđuje da je zastarni prigovor tužene u cijelosti neosnovan. Naime, na se na konkretan pravni odnos ima primijeniti jednogodišnji zastarni rok propisan odredbom čl. 232. st. 1. toč. 1 ZOO-a za tražbinu naknade za isporučenu toplinsku energiju, kad je isporuka, odnosno usluga obavljena za potrebe kućanstva. Na temelju odredbe čl. 215. ZOO zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano, dok se na temelju odredbe čl. 241. ZOO zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine. S obzirom da je tužitelj podnio ovršni prijedlog javnom bilježniku 21. lipnja 2021.g., dok je najstariji utuženi račun dospio na plaćanje dana 22.07.2020.g., to sud nalazi da potraživanje tužitelja nije zastarjelo.

14. Tužena osporava aktivnu legitimaciju tužitelja, no ne dokazuje da bi sukladno odredbi članka 53. stavak 5. ZTTE ovlašteni predstavnik suvlasnika zgrade sklopio s drugim kupcem toplinske energije kao opskrbljivačem krajnjeg kupca ugovor o potrošnji toplinske energije pa je temeljem odredbe članka 1. Uredbe o dopuni Zakona o tržištu toplinske energije („Narodne novine“ broj 102/14.) tužitelj i nadalje opskrbljivač toplinskom energijom temeljem ugovora o isporuci toplinske energije od 16. studenog 1994., a time i aktivno legitimiran.

15. Naime, odredbom članka 35. stavak 1. Zakona o energiji („Narodne novine broj 120/12. i 14/14.; dalje u tekstu: ZOE) propisano je da Hrvatska energetska regulatorna agencija donosi opće uvjete za formiranje cijene energije. Odredbom članka 13. Općih uvjeta propisano je da kupac toplinske energije, ovdje tužitelj kao opskrbljivač krajnjeg kupca, formira račun za krajnjeg kupca na temelju računa opskrbljivača toplinskom energijom prema članku 12. stavak 3. Uvjeta, te odluke o načinu raspodjele i obračunu troškova za isporučenu toplinsku energiju i ugovorene naknade za obavljanje djelatnosti kupca toplinske energije u skladu s ugovorom o potrošnji toplinske energije. Prema stavku 3. članka 13. ima pravo i na naknadu za obavljanje djelatnosti kupca toplinske energije.

16. Budući da se zgrada opskrbljuje toplinskom energijom u zatvorenom toplinskom sustavu, prema odredbi članka 12. stavak 2. Uvjeta u strukturi računa za toplinsku energiju ugovorena je i naknada za opskrbu toplinskom energijom.

17. Tužitelj je dostavio svoj cjenik za zatvoreni toplinski sustav - Velika Gorica prema kojem je izvršio obračun svoje usluge.

18. Nadalje treba istaknuti da su od 06. srpnja 2013. godine na snazi i u primjeni odredbe već naprijed spomenutog ZTTE, kojim je u čl.11. propisano da djelatnost kupca toplinske energije obavlja pravna ili fizička osoba koja u ime i za račun vlasnika i/ili suvlasnika zgrade/građevine, koja se sastoji od više samostalnih uporabnih cjelina, kupuje energent za proizvodnju toplinske energije u samostalnom toplinskom sustavu, odnosno kupuje toplinsku energiju od opskrbljivača toplinske energije u zatvorenom ili centralnom toplinskom sustavu (st.1.); da ovlašteni predstavnik suvlasnika podnosi odluku o sklapanju ugovora o potrošnji toplinske energije s kupcem pravnoj ili fizičkoj osobi iz stavka 1. ovoga članka, za obavljanje djelatnosti kupca, isključivo temeljem odluke većine glasova suvlasnika koja se računa po suvlasničkim dijelovima, a ne po broju suvlasnika (st.3.); i da na temelju odluke iz stavka 3. ovoga članka, ovlašteni predstavnik suvlasnika sklopiti će ugovor o potrošnji toplinske energije s pravnom ili fizičkom osobom iz stavka 1. ovoga članka, koji se smatra sklopljenim sa svim krajnjim kupcima unutar zgrade /građevine (st.5.).

19. Prijelaznom i završnom odredbom čl.53.st.4. i st.5., u tekstu važećem u vrijeme stupanja na snagu navedenog zakona 2013. godine, bili su propisani rokovi za postupanje u smislu naprijed citirane odredbe čl.11., pa je tako bilo određeno da su suvlasnici samostalnih korisničkih cjelina dužni donijeti odluku iz članka 11.stavka 3. ovoga zakona do 1. veljače 2014. za ogrjevnu sezonu 2014./2015. godinu, odnosno da su ovlašteni predstavnici suvlasnika i gospodarskog subjekta koji se registrira za obavljanje djelatnosti iz članka 3.stavka 2. točke 6. ovoga zakona, dužni sklopiti ugovor o potrošnji toplinske energije s kupcem toplinske energije do 1. lipnja 2014. godine.

20. Naknadno je navedena prijelazna odredba čl.53.st.4. i st.5. ZTTE nadopunjavana Uredbom o dopuni Zakona o tržištu toplinske energije (NN broj 102/14. dalje: Uredba/14), na način da je u njenom čl.1. bilo propisano da se u čl.53. iza st.5. dodaje novi stavak 6. kojim je bilo propisano da „do sklapanja ugovora o potrošnji toplinske energije od strane ovlaštenog predstavnika suvlasnika i gospodarskog subjekta koji je registriran za obavljanje djelatnosti kupca, za kupca toplinske energije određuje se dosadašnji opskrbljivač toplinskom energijom koji opskrbljuje krajnje kupce toplinskom energijom“, i Uredbom o dopuni Zakon o tržištu toplinske energije (NN broj 95/15. – dalje: Uredba/15), kojom je u njenom čl.12. propisano da se čl.53. iza st.12. dodaju dva nova stavka – st.13. i st.14., kojima je propisano da su ovlašteni predstavnik suvlasnika i gospodarski subjekt koji je registriran za obavljanje djelatnosti kupca toplinske energije dužni sklopiti ugovor o potrošnji toplinske energije najkasnije do 1. rujna 2016. godine (st.13.), i da do sklapanja ugovora o potrošnji toplinske energije od strane ovlaštenog predstavnika suvlasnika i gospodarskog subjekta koji je registriran za obavljanje djelatnosti kupca, za kupca toplinske energije određuje se dosadašnji opskrbljivač toplinskom energijom koji opskrbljuje krajnje kupce toplinskom energijom (st.14.).

21. Dakle, iz navedenih citiranih zakonskih odredbi bi proizlazila obveza sklapanja ugovora o potrošnji toplinske energije između kupca toplinske energije i predstavnika suvlasnika kao krajnjih kupaca, pri čemu je propisan krajnji rok (01.09.2016.) za to, ali je propisano i to da dosadašnji opskrbljivač (koji je u tom svojstvu bio prije stupanja na snagu ZTTE) je kupac toplinske energije sve dok se ne zaključi navedeni ugovor, bilo sa postojećim opskrbljivačem ili nekim drugim po izboru suvlasnika.

22. Okolnost što navedeni ugovor između predstavnika suvlasnika predmetne zgrade i tužitelja nije sklopljen u pisanoj formi u skladu sa navedenim u prethodnoj točki (do 01.09.2016. a ni kasnije), i prema ocjeni ovog suda, u predmetnom slučaju nije od značaja za postojanje aktivne legitimacije tužitelja. To ne samo zbog naprijed citiranih zakonskih odredbe već i s obzirom na odredbu čl.294. ZOO/05, kojom je propisano je da se ugovor za čije se sklapanje zahtijeva pisani oblik smatra valjanim iako nije sklopljen u tom obliku ako su ugovorne strane ispunile, u cijelosti ili u pretežitom dijelu, obveze koje iz njega nastaju, osim ako iz cilja radi kojeg je oblik propisan očito ne proizlazi što drugo.

23. Nadalje, obveza tužene na podmirivanje svih obveza i tereta u svezi s vlasništvom predmetnog poslovnog prostora propisana i Zakonom o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17). Naime, prema čl. 85. Zakona o vlasništvu, suvlasnik na čijem je suvlasničkom dijelu uspostavljeno vlasništvo određenoga posebnoga dijela nekretnine održava taj dio o svome trošku te snosi sve javne obveze i terete u svezi s vlasništvom toga dijela. Člankom 84.st.2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 129/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12., 152/14., 81/15. i 94/17., - dalje: ZVDSP) propisano je da kad dužnik obveze povremenog davanja za komunalne usluge u svezi s korištenjem nekog posebnog dijela nekretnine (naknade zbog trošenja električne energije, plina, toplinske energije, odvoza otpada i sl.) nije neka druga osoba, suvlasnik na čijem je suvlasničkom dijelu uspostavljeno vlasništvo toga posebnoga dijela nekretnine duguje te naknade dobavljačima odnosno davateljima usluga.

24. Odredbom čl. 88. st. 10. Općih uvjeta za opskrbu toplinskom energijom („Narodne novine“ broj 129/06- dalje Opći uvjeti) propisano je da je obveznik plaćanja računa vlasnik nekretnine, a uz vlasnika i korisnik nekretnine kada je vlasnik ugovorom prenio na korisnika nekretnine, pod uvjetom da se s prijenosom obveze plaćanja suglasio distributer toplinske energije. Nadalje, odredbom čl. 42. Općih uvjeta propisano je da je kupac dužan u roku od 8 dana od dana nastale promjene pisanim putem prijaviti distributeru toplinske energije i opskrbljivaču toplinskom energijom svaku promjenu koja je od utjecaja na međusobne ugovorne odnose osobito promjenu vlasništva.

25. Imajući u vidu da je u postupku utvrđeno da je tužena vlasnica posebnog dijela predmetne zgrade (stan) za koji je tužitelj u utuženom razdoblju nesporno isporučivao toplinsku energiju, jednako kao što to tužitelj čini i za ostale posebne dijelove predmetne zgrade u kojoj se nalazi stan tužene, iz čega proizlazi da su tužena i ostali vlasnici posebnih dijelova (suvlasnici zgrade) krajnji kupac toplinske energije sukladno članku 2. Općih uvjeta za isporuku toplinske energije (NN 35/14. i 129/15., - dalje: Opći uvjeti) i članku 53. stavku 14. ZTTE, iz čega onda proizlazi da između njih egzistira usmeni ugovor o potrošnji toplinske energije koji se izvršava (tužitelji vrši isporuku toplinske energije suvlasnicima zgrade a oni tužitelju navedenu uslugu plaćaju), pa ih stoga sve i obvezuje.

26. Dakle, tužena je kod tužitelja nesporno evidentirana kao krajnji kupac toplinske energije te se, prema čl. 2. st. 2. toč. 4. Općih uvjeta krajnjim kupcem smatra pravna ili fizička osoba koja je vlasnik samostalne uporabne cjeline ili zgrade/građevine, a koja kupuje toplinsku energiju za vlastite potrebe.

27. Slijedom navedenog, budući da tužitelj u odnosu na stambenu zgradu u kojoj se nalazi predmetni stambeni prostor uredno isporučuje toplinsku energiju te da je nesporno da je tuženica vlasnica predmetnog stana, neprijeporno su utvrđene aktivna legitimacija tužitelja te pasivna legitimacija tužene.

28. U odnosu na prigovor tužene kako ne koristi toplinsku energiju jer je odspojila cijevi iz centralnog sustava grijanja, ističe se kako tužena do okončanja postupka nije dostavila niti jedan dokaz u smislu čl. 219 ZPP-a, niti predložila niti jedan dokazni prijedlog kojim bi potvrdila svoje navode o nepostojanju grijaćih tijela uslijed čega nema potrošnje toplinske energije.

29. Također je potrebno ukazati na članak 53. st. 14. ZTTE-a, kao i čl. 45. Istog zakona koji određuje da se krajnji kupac na zajedničkom mjerilu toplinske energije može izdvojiti iz zajedničkog toplinskog sustava uz ishođenje pisane suglasnosti za izdvajanje s toplinskog sustava temeljem odluke većine glasova suvlasnika koja se računa po suvlasničkim dijelovima, a ne po broju suvlasnika unutar zgrade/građevine.

30. Također i Opći uvjeti upućuju u članku 26., na Zakon o tržištu toplinske energije, te određuju kako se krajnji kupac na zajedničkom mjerilu toplinske energije može izdvojiti iz zajedničkog toplinskog sustava na način i po postupku propisanom Zakonom o tržištu toplinske energije.

31. Napominje se da čak i kada je izdvajanje provedeno, krajnji kupac koji je izdvojen iz toplinskog sustava dužan je plaćati sve troškove osim troškova toplinske energije za svoju samostalnu uporabnu cjelinu sukladno čl. 45. st. 9. Zakona o tržištu toplinske energije. Dakle, dužan je i dalje plaćati troškove snage i troškove naknada obzirom da su tarifne stavke za snagu, naknada za djelatnost kupca toplinske energije i naknada za opskrbu toplinskom energijom fiksni elementi računa i naplaćuju se krajnjim kupcima neovisno o količini potrošene toplinske energije.

32. Također, za potpuno isključenje iz toplinskog sustava može tražiti samo za cijelu zgradu/građevinu što bi značilo isključenje iz sustava svih samostalnih uporabnih cjelina (stanova, poslovnih prostora) spojenih na zajedničko mjerilo toplinske energije.

33. Dakle, tužena se sukladno zakonskim propisima može izdvojiti iz toplinskog sustava u kojem slučaju ne mora plaćati troškove toplinske energije, no ne može se u potpunosti isključiti iz toplinskog sustava čime bi bila oslobođena plaćanja i fiksnih troškova budući da nije sama na obračunskom mjernom mjestu, već je jedan od suvlasnika u zgradi te je kao takva dužna snositi fiksne troškove koji se obračunavaju svim suvlasnicima u zgradi spojenoj na toplinski sustav.

34. Naime, zakonom je propisan postupak na koji se temeljem odluke većine suvlasnika može ishoditi pisana suglasnost za izdvajanje s toplinskog sustava. Tužena nije dostavila sudu niti jedan dokaz u smislu čl. 219 ZPP-a iz kojeg bi proizlazilo kako je od suvlasnika pokušala pribaviti suglasnost, niti kako je istu ishodila.

35. U odnosu na visinu tužbenog zahtjeva ističe se kako je način obračuna troškova i raspodjele toplinske energije propisan Pravilnikom o načinu raspodjele i obračunu troškova za isporučenu toplinsku energiju (Narodne novine 99/14), te Tarifnim sustavom za usluge energetske djelatnosti proizvodnje, distribucije i

opskrbe toplinskom energijom, bez visine tarifnih stavki (Narodne novine 86/11), te je iz utuženih računa vidljivo kako je za ovaj stambeni prostor raspodjela i obračun troškova za isporučenu toplinsku energiju obavljen iz utuženih računa za razdoblje 06/2020-12/2020 po kriteriju energije grijanja vršili temeljem tarifne grupe Tg1 i tarifnog modela TM4.

36. Odredbom čl. 13. st. 1. Općih uvjeta propisano je da kupac toplinske energije formira račun za krajnjeg kupca na temelju računa opskrbljivača toplinskom energijom iz čl. 12. st. 1. i 3. ovih Općih uvjeta za isporuku te odluke o načinu raspodjele i obračunu troškova za isporučenu toplinsku energiju i ugovorene naknade za obavljanje djelatnosti kupca toplinske energije, u skladu s ugovorom o potrošnji toplinske energije.

37. Iz prijepisa računa razvidno je da su isti formirani sukladno odredbama čl. 12. i 13. Općih uvjeta, kao i odredbama Pravilnika o načinu raspodjele i obračunu troškova za isporučenu toplinsku energiju (Narodne novine broj 99/14, 27/15, 124/15) te je iz istih razvidno da se raspodjela i obračun isporučene toplinske energije vrše sukladno važećim pozitivnopravnim zapisima.

38. Nadalje, kako je iz prijepisa utuženih računa razvidna činjenica izvršenja usluge tužitelja, kao i količina navodno isporučene toplinske energije, datum očitavanja, datum prethodnog očitavanja, prethodno stanje, potrošnja u razdoblju, kao i podaci za raspodjelu isporučene toplinske energije na obračunskom mjernom mjestu, kao i način obračuna utroška za toplinsku energiju i naknada, kao i jedinične cijene za stambeni prostor koji je predmet ovog postupka te obzirom da tužena nije ničim dokazala da je podnosila prigovore na utužene račune (niti se je pozvala na predmetnu činjenicu) u smislu odredbe članka 15. Općih uvjeta temeljem koje je tužena mogla pisanim putem tužitelju osporiti djelomično ili u cijelosti račune, u roku 15 dana od dana izdavanja računa, a nesporni dio platiti u roku dospeljeća, kako je to navedeno i na svakom računu (str. 2.) pod stavkom „Reklamacije računa“, to je sud ujedno utvrdio i visinu tužbenog zahtjeva, kako to proizlazi iz utuženih računa.

39. Naime, u konkretnoj i činjeničnoj pravnoj situaciji kada tužitelj dostavlja obimnu dokumentaciju glede stanje glavnog brojila, potrošnje toplinske energije, kao i način obračuna naknade za isporučenu i potrošenu toplinsku energiju po brojilu koji je predmet ovog postupka, a koje je isprave, račune i izvod iz poslovnih knjiga u svrhu dokaza, u cijelosti prihvatio, obzirom da isti predstavljaju vjerodostojne isprave u smislu odredbe čl. 28 OZ-a, dok je tužena samo paušalno osporila potraživanje tužitelja, onda sud sa stajališta ocjene na kojoj je stranci teret dokaza glede visine tužbenog zahtjeva u smislu odredbe čl. 219 st. 1. ZPP-a, smatra da je upravo tužena bila dužna dokazati svoje navode kojima tijekom postupka osporava svoje potraživanje prema tužitelju, a što imenovana do zaključenja glavne rasprave nije učinila.

40. Stoga, cijeneći odredbe članka 219. stavak 1. i članka 221.a, te odredbe članka 461.a stavak 2. i 3. ZPP-a utvrđuje se da je tužitelj dokazao osnovanost i visinu predmetnog potraživanja, dok tužena nije predložila relevantne dokaze, već samo iznosi svoje stavove i mišljenja o osnovanosti zahtjeva tužitelja.

41. Temeljem svega ranije navedenog, a kako tužena do zaključenja glavne rasprave nije podastrla sudu nikakve dokaze u smislu odredbe čl. 219. st. 1. ZPP-a iz kojih bi proizlazilo da je podmirila sporno potraživanje, dok je tužitelj za razliku od tuženika dostavio sudu izvadak iz poslovnih knjiga kao dokaz neplaćenog dugovanja,

to je sud neprijeporno utvrdio da je tužena sukladno citiranim zakonskim odredbama u obvezi platiti navedeni iznos za isporučenu toplinsku energiju za utuženo razdoblje u sveukupnom iznosu od 195,66 eura sa pripadajućom zateznom kamatom, te je stoga valjalo održati na snazi platni nalog sadržan u točki I rješenja o ovrsi za predmetni iznos i odlučiti kao u točki I izreke ove presude.

42. Tužitelju je dosuđena zakonska zatezna kamata primjenom zakonske odredbe čl. 29. st. 1. ZOO-a kojom je propisano da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze, duguje osim glavnice i zateznu kamatu utvrđenu zakonom, kao i sukladno odredbi čl. 183 st. 1. ZOO-a kojom je određeno da dužnik dolazi u zakašnjenje kad ne ispuni svoju obvezu u roku određenom za ispunjenje. Slijedom iznjetoga, a imajući u vidu da su utuženi računi dospijevali određenog dana u mjesecu za prethodni mjesec, to je tužitelj pravilno potraživao platež zatezne kamate počev od slijedećeg dana iza dana dospjeća svakog pojedinog iznosa kako to proizlazi iz točke I izreke presude. Visina stope zatezne kamate određena je po stopi sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a.

43. Tužitelju je priznat nastali trošak ovršnog postupka obzirom je bio nužan za vođenje ovršnog postupka u smislu čl. 154 st. 1 ZPP-a. Trošak se odnosi na trošak određen Pravilnikom o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku (NN broj 151/05) te na trošak određen važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, koja je bila na snazi u vrijeme poduzimanja parnične radnje i to temeljem Tbr. 11 toč. 1, Tbr. 42 i 50. Trošak ovršnog postupka odnosi se na trošak sastava prijedloga za ovrhu temeljem Tbr 7 toč.1 u iznosu od 33,18 eura, predujam naknade javnog bilježnika i ostatak naknade u sveukupnom iznosu od 13,27 eura, trošak poštarine u iznosu od 6,64 eura, što ukupno iznosi 53,09 eura. Međutim, kako je podnošenjem prigovora ovršni postupak prešao u parnični postupak, a koji postupci predstavljaju jedinstveni postupak, to sud nalazi kako tužitelj ne ostvaruje zateznu kamatu na trošak ovršnog postupka počev od dana donošenja rješenja o ovrsi, već od dana presuđenja, slijedom čega je sud ukinuo platni nalog sadržan u točki I rješenja o ovrsi od 02.08.2021.g. koji se odnosi na ovršni trošak, kako to proizlazi u točki II izreke presude, slijedom čega je o ovršnom i parničnom trošku postupka odlučeno sveobuhvatnom odlukom. Naime, kako je presudom odlučeno o osnovanosti platnog naloga, te kako se platni nalog iz rješenja o ovrsi ne održava na snazi u odnosu na trošak postupka koji se odnosi na donošenje rješenja o ovrsi temeljem vjerodostojne isprave, već se o tom trošku odlučuje presudom kojom se odlučuje o osnovanosti prigovora protiv platnog naloga zajedno s ostalim troškovima nastalim u tom dijelu parničnog postupka (bez razlučivanja troškova ovršnog - od troškova parničnog postupka; tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u zaključku Su-IV-204/17 od 02. lipnja 2017., Županijski sud u Splitu GŽ-976/17, Županijski sud u Varaždinu GŽ-1370/17, GŽ-1505/17, Županijski sud u Dubrovniku GŽ-566/16 i dr.).

44. Odluka o trošku tužitelja temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i 155 st. 1. ZPP-a, a odnosi se na trošak zastupanja tužitelja po punomoćniku sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, koja je bila na snazi u vrijeme poduzimanja parnične radnje i to temeljem Tbr 8 toč. 1, Tbr. 42 i 50. Trošak postupka odnosi se na trošak sastava podneska od 09.02.2022.g. u vrijednosti od 25 bodova, trošak pristupa na ročište održano dana 03.03.2025.g. u visini od 25 bodova, na trošak pristupa na ročišta na dane 28.06.2022.g. i 06.05.2024.g. u visini od 6,25 boda svaki temeljem Tbr 9 toč. 5, što ukupno iznosi 62,50 bodova, što uz vrijednost boda od 2,00 eura iznosi 125,00 eura, što uvećano za 25 PDV-a ukupno iznosi 156,25 eura. Tužitelju je također priznat trošak pristojbe na presudu u iznosu od 13,27 eura

sukladno Zakonu i Tarifi o sudskim pristojbama (Narodne novine 125/11), što uz dodijeljen ovršni trošak od 53,09 eura, kao i trošak pet sudskih dostava u sveukupnom iznosu od 84,53 eura, sveukupan trošak postupka iznosi 307,14 eura. Na tako određeni trošak tužitelju je temeljem čl. 151 st. 3. ZPP-a dosuđena zakonska zatezna kamata tekuća od donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po stopi određenoj čl. 29 st. 2 ZOO-a. Imajući u vidu da je navedeni trošak bio nužan za vođenje ovosudnog postupka, odlučeno je kao u točki III izreke presude u odnosu na trošak postupka.

45. Kako tužitelj ostvaruje pravo na platež zatezne kamate na ovršni trošak počev od presuđenja, valjalo je odbiti zahtjev tužitelja za platež zatezne kamate tekuće na trošak ovršnog postupka u iznosu od 53,09 eura za period od 02.08.2021.g. do 17.03.2025.g. Stoga je odlučeno kao u točki IV izreke presude.

U Zagrebu, 17. ožujka 2025. godine

Sutkinja:
Ines Gutzmirtl Špehar

Uputa o pravnom lijeku:

Žalba protiv ove presude se podnosi putem ovog suda Županijskom sudu, pismeno, u četiri istovjetna primjerka, u roku od 8 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354 st. 2 ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Žalba u kojoj su izneseni razlozi zbog kojih se ona ne može podnijeti biti će odbačena kao nedopuštena (čl. 467 st. 1., 3., 4. i 5. ZPP-a).

Dna:

1. tužitelju po pun. uz rješenje na platež pristojbe na presudu u iznosu od 13,27 EUR
2. tuženoj putem e-oglasne ploče suda

U Zagrebu, 17. ožujka 2025. godine

Broj zapisa: **9-30874-153b0**

Kontrolni broj: **0f6aa-58429-1e5b6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ines Gutzmirtl Špehar, O=OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.